

MUZYKA POLSKA DZISIAJ

POLISH MUSIC TODAY

portrety współczesnych kompozytorów polskich

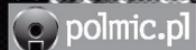
portraits of contemporary polish composers

POLSKIE RADIO

Tadeusz Wielecki

Polish Music Information Centre

Państwowe Centrum Informacji Muzyki i Sztuki

- 1 **Opened Series IV** (1984) 08'50"
na kontrabas solo
 Nagranie live: koncert w ramach Festiwalu XXII Warszawskie Spotkania Muzyczne „muzyka dawna – muzyka nowa”, Centrum Sztuki Współczesnej – Zamek Ujazdowski w Warszawie, 16 maja 2008; Tadeusz Wielecki – kontrabas; nagranie: Marcin Domżał, DUX Recording Producers.
- 2 **Tafle** (2002) 07'59"
na orkiestrę symfoniczną
 Nagranie live: koncert w ramach 48. Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Filharmonia Narodowa w Warszawie, Sala Koncertowa, 21 września 2005; Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach pod dyrekcją Christophera Lyndon-Gee; nagranie: Lech Dudzik i Gabriela Blicharz, Polskie Radio.
- 3 **Przędzie się nić... II** (1992) 07'32"
na skrzypce solo
 Nagranie studyjne: Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Katowicach, marzec / kwiecień 2008; Szymon Krzeszowiec – skrzypce; nagranie i montaż: Beata Jankowska-Budzyńska, © & © DUX Recording Producers.
- 4-6 **Miniatury** (1979) 04'49"
na fortepian
- 4 I 01'19"
 5 II 02'35"
 6 III 00'55"
- Nagranie studyjne: Studio Akademii Muzycznej w Gdańsku, październik 2013; Małgorzata Walentynowicz – fortepian; nagranie: Anna Kasprzycka, montaż: Jacek Guzowski i Krzysztof Kuraskiewicz, Musicon.

- 7 **Z głębokości śpiewam...** (1993) 19'55"
na instrumenty dęte, strunowe i perkusję
 Utwór zamówiony przez orkiestrę de ereprijs.
 Nagranie live: koncert z cyklu „Muzyka Teraz”, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, 5 listopada 1993; orkiestra de ereprijs pod dyktando Wima Boermana.
- 8 **Studium gestu II** (1997) 02'52"
na fortepian
 Utwór dedykowany Witoldowi Szalonkowi.
 Nagranie studyjne: Studio Akademii Muzycznej w Gdańsku, październik 2013; Małgorzata Walentynowicz – fortepian; nagranie: Anna Kasprzycka, montaż: Jacek Guzowski i Krzysztof Kuraszkiewicz, Musicon.
- 9 **Koncert à rebours** (1998) 17'04"
na skrzypce i orkiestrę
 Utwór rekomendowany przez Międzynarodową Trybunę Kompozytorów, Paryż 1999.
 Nagranie live: koncert w ramach 41. Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień – PÓŁNOC 98”, Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie, 21 września 1998; Krzysztof Bąkowski – skrzypce, Sinfonia Varsovia pod dyktando Jacka Kasprzyka.
- 10 **Powtarzanka** (1990) 03'01"
dla czterech muzyków mówiących
 Nagranie live: koncert w ramach festiwalu VII Warszawskie Spotkania Muzyczne „muzyka dawna – muzyka nowa”, Filharmonia Narodowa w Warszawie, Sala Kameralna, 23 maja 1993; Tadeusz Wielecki – kontrabas, Robert Siwak, Tomasz Bielak – perkusja, Jacek Grudzień – fortepian.

Tadeusz Wielecki

Ur. 1954 w Warszawie, studiował kompozycję u Włodzimierza Kotońskiego oraz grę na kontrabasie u Alfreda Wieczorka i Andrzeja Mysińskiego w Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie. W 1986 otrzymał stypendium Witolda Lutosławskiego. Studia kompozytorskie kontynuował u Isanga Yuna w Berlinie Zachodnim i Klause Hubera we Fryburgu Bryzgowijskim. Jako kontrabasista koncertował w wielu krajach Europy, a także w Azji i Stanach Zjednoczonych, prezentując współczesny repertuar solowy. Uprawia również muzykę improwizowaną, gra z zespołami Kawalerowie Blotni i Laterna. Zajmuje się także edukacją artystyczną oraz propagowaniem muzyki współczesnej. W Polskim Radiu prowadził cykle autorskich audycji dla dzieci i młodzieży poświęcone nowej muzyce: „Przeboje muzyki współczesnej”, „Coś z niczego” i „Dźwiękowiedziaki”. Współpracował z poznańskim Ośrodkiem Sztuki Dziecka oraz z Centrum Kultury „Okopowa”. W 1992 przewodniczył Komitetowi Artystycznemu Światowych Dni Muzyki MTMW w Warszawie. W 2004 był wykładowcą na Międzynarodowych Wakacyjnych Kursach Nowej Muzyki w Darmstademie. Od 1999 pełni funkcję dyrektora Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”.

Muzyka Tadeusza Wieleckiego jako gest

Wśród mnogości postaw oferowanych przez paradygmat postmodernizmu, Tadeusz Wielecki w momencie swego kompozytorskiego debiutu pod koniec lat siedemdziesiątych wybrał własną drogę. Dziś nazwalibyśmy to drogą transawangardy, choć nastawionej nie na poszerzenie środków, lecz wręcz przeciwnie, na ich kondensację. Założenie samoograniczenia, stale obecne w twórczości Wieleckiego, zaowocowało wykrystalizowaniem się wysoce osobistego stylu.

Inwencja twórcza Tadeusza Wieleckiego bierze się z doświadczenia wykonawczego: kompozytora jako koncertującego kontrabasisty. Widoczne jest to już w pierwszych utworach z udziałem kontrabas (Tydzień, *Opened Series*), lub eksponujących aspekt żywego wykonania (*Misterioso* dla perkusisty-aktora). W późniejszych dziełach konieczność notowania i strukturalizowania spontanicznych czynności-gestów doprowadzi do sformułowania podstawowych składników osobistej techniki kompozytorskiej.

Gest jest pierwszym z muzycznych odkryć Tadeusza Wieleckiego. Jako termin stanowi metaforę jednostkowego działania muzycznego dającego spójną całość na poziomie zarówno kompozytorskim, jak i wykonawczym. Gesty wyodrębniają się poprzez kontrast. Unifikują przez podobieństwo. Dzięki ich istnieniu, możliwa jest pełna napięć dramaturgia narracyjna utworów Wieleckiego. Gesty muszą być charakterystyczne, napędzane przez własną energię i kontrastowo zróżnicowane wobec kontekstu innych modeli gestycznych.

Komponowanie gestów i komponowanie z gestów wyróżnia dzieła Wieleckiego, nadając im odrębną percepcyjną jakość. Kompozytorski gest ma początek w osobie twórcy. Rodzi się dzięki natchnieniu, wrażliwości, umiejętnościom, postawie artystycznej. Musi być skonstruowany, zweryfikowany, zanotowany, przede wszystkim zaś sensownie użyty w materii utworu. Jest spontaniczny i wolny od zewnętrznych, w tym teoretyczno-muzycznych uwarunkowań. Jeśli myślimy wyłącznie w kategoriach metrum, rytmu czy skali wysokościowej, wtedy nie ma gestu. Konieczne uporządkowanie postaci gestu pojawi się i tak w formie notacyjnej. „[...] gest to nie tyle motyw, ile jednostkowa muzyczna akcja, która po podzieleniu straciłaby swój artystyczny sens, swoją dramaturgię” – mówił w wywiadzie dla nr 8 „Glissanda” Wielecki. Gest Wieleckiego występuje pod różnymi postaciami, zawiera wiele trudno uchwytnych właściwości. Zarówno w procesie komponowania, jak i wykonywania, staje się aktem psychosomatycznej aktywności artystycznej. Wymiar estetyczny muzyki Tadeusza Wieleckiego poszerza się o somaestetykę.

Figura gestu wpłynęła na dalsze rozwinięcia języka kompozytorskiego Tadeusza Wieleckiego, w tym ślízg, komponowany tryl, wiązkę, pasmo i szereg nienazwanych rozwiązań materiałowo-fakturalnych. Ślízg jest specyficzną techniką wykonawczą, kiedy to na instrumencie smyczkowym podczas glissanda odbywają się zmiany palców. We wstępie do partytury *Czasu kamieni* Wielecki pisze: „Podczas ruchu ramienia wykonującego glissando kolejne palce nie mogą się zatrzymywać. [...] zmiany palców powinny stać się słyszalne. Chodzi – między innymi - o wydobyć dźwiękowego efektu zmiany palca. Cel bardziej ogólny: następstwo dźwięków o nieoczywistych wysokościach, rodzaj melodii zawołowanej.”

Komponowany tryl objaśnia kompozytor sugestywnie również w komentarzu do partytury *Czasu kamieni*: „Z trylu wyprowadzam melodykę i rytmikę kompozycji, a taką technikę nazywam techniką komponowanego trylu. Ale to komponowanie trylu odbywa się przy pomocy improwizacji, jest wylądowaniem, gestem grającej ręki, wyzwającym t r y l i cienie jego wybrzmiewania, t y r l i jego naturalne rozwinięcia, r t y l i jego nieodgadnione meandry czasu, r y t l i jego najjaśniejsze

wysokości”. W wywiadzie dla „Glissanda” (nr 8) Tadeusz Wielecki charakteryzuje wiązkę i pasmo: „Na ogół posługuję się wiązką trzech głosów: dwóch trzydziźwiękowych i jednego czterodźwiękowego; razem mieszczą się w obrębie tercji malej (np. c, cis, d / cis, d, es / c, cis, d, es). Taką wiązkę nazywam pasmem. Pasma mogą się nawarstwiać i wypełniać jeden lub kilka rejestrow”.

Muzyka Tadeusza Wieleckiego wpisuje się w postsonorystyczny nurt subtelnych sposobów konstruowania brzmienia; dawne proste środki sonoryzmu byłyby tu niewystarczające. Intencje dotyczą zarówno komponowania formy jak i komponowania dźwięku. W takich utworach faktury przyjmują wyrafinowaną postać i stają się elastycznym środkiem prowadzenia narracji muzycznej. Obserwujemy płynne profilowanie temporalnych, wysokościowych, rejestrowych i brzmieniowych zdarzeń; dobiegnięcia, zwolnienia, skosy, łuki, falowania. Utwory, choć sprawiają wrażenie improwizacyjnej swobody, są w rzeczywistości dokładnie zakomponowaną muzyką. Paradoksalnie, efektu niemal „przypadkowej”, niekontrolowanej gry (por. *Studium gestu II*) nie daje się zwykle osiągnąć w rzeczywistej improwizacji ad hoc. Muzyka ta wymaga znakomitych wykonawców, gdyż wszystkich niuansów realizacyjnych nie da się do końca zanotować.

Muzykę Tadeusza Wieleckiego wyróżnia aspekt silnej ekspresji, trudnej z natury rzeczy do uchwycenia w opisie. Wśród prezentowanych utworów warto zwrócić uwagę na napięcie towarzyszące *Opened Series IV* i *Miniaturom*, na afektowe gesty w *Tafelch*., dramaturgię narracji *Koncertu à rebours*, powściągliwą emocjonalność psalmu *Z głębokości śpiewam*... Pierviasstek wyrazowy jego utworów zbudowany jest na silnym podłożu intelektualnym, dając w sumie wyjątkowo spójny efekt. Cała muzyka Tadeusza Wieleckiego jest gestem. Jednolitym stylistycznie, wyrazistym, poruszającym.

Sześcioczęściowy cykl utworów **Opened Series** na kontrabas solo powstał w latach 1982-1993. Są to wirtuozowskie utwory, wykorzystujące instrument (bez preparacji, czy przetworzenia elektronicznego) w sposób totalny, także z wykorzystaniem dodatkowych przedmiotów, brzmień perkusyjnych i śpiewu. Ekspozycja czystej brzmieniowości nie wyklucza jednak fragmentów lirycznych. W *IV Serii* quasiimprowizacyjny przebieg regulowany jest wyrazową zmiennością sześcioczęściowej formy: Agitato, Tranquillo bizzarmente, Con spirito, Grave appassionato-impetuoso, Largo ma furioso, Dolente.

Tafle stanowią reprezentatywny przykład techniki komponowanego trylu, stosowanej tu w kilku odmianach. Nadaje ona dziełu giętkości (wbrew tytułowi) i wpływa na stałe utrzymanie uwagi wobec nieprzewidywalnej zmienności fakturalnej. Wielowarstwowość *Taffi* nie ma charakteru statycznego. Powierzchnie brzmieniowe stale znajdują się w ruchu, prezentując się w powiększeniu i pomniejszeniu, przybierając zmienne barwy. Rozchwiania równoważone są ostinatami powtarzanych „gestów”. Tę funkcję pełni przede wszystkim dzwonowe memento – echujące się refreny rozstrojonej mikrotonowo grupy dętej.

Choć tytuł **Przędzie się nic...** jest bardzo sugestywny, śledzenie tej czynności może być problematyczne. „Nic” nie jest ciąglą, opłoty przebiegają swobodnie, zmienia się materia tkania. Spójność buduje się w procesie audytywnym, dzięki zwartej konstrukcji i nawrotom kilku podstawowych motywów. „Nic”, nastrojona na podstawowy dźwięk *d* integruje wszelkie glissanowe, mikrotonowe, flazoletowe i septymowo-nonowe odstępstwa.

W **Miniaturach** – pełne ekspresji wydzielone figury zdają się być zapowiedzią sformułowanej później przez kompozytora techniki gestów. Materiał wysokościowy bazuje na ascetycznym modelu: w półoktawowym ambitusie, na szkielecie trójdźwięku zmniejszonego, jedna z tercji jest chromatycznie wypełniona, druga zaś pozostaje pusta. Pierwsza z *Miniatur* rozwija narrację dźwiękową w sposób gwałtowny, w dwóch postaciach: rozdubowanym obiegniku scenarizowanym osią wysokościową *d* oraz repetycji akordowych w przyspieszanych i zwalnianych tempach. Druga prezentuje dwa modele fakturalne: ostre uderzenia lewej ręki, dobarwiane quasiakwotowym wybraniem w prawej, oraz subtelną grę barw akordowych opartych na niskim *des* w środkowej części. W trzeciej następuje na krótkiej przestrzeni czasowej metamorfoza wyrazu od arabskowych, znaczeniowych akcentami szybkich przebiegów ku melancholijnemu zakończeniu przyspieszeń i zwolnień.

Z głębokości śpiewam... nawiązuje do psalmu pokutnego *De profundis clamavi*. „Wotanie” z głębokości zamienione jest w tytule tego instrumentalnego utworu na „śpiewanie”. Motywiczna powtarzalność typowa dla utworów Tadeusza Wieleckiego przyjmuje tutaj ton litanijny. W niesynchroniczny dialog grup fakturalnych wkraczają porządkujące interwencje fortepianu i akordów instrumentów dętych. Technika gestów służy nadrzędnej funkcji wyrazowej.

Studium gestu II bada kilka wybranych i skontrastowanych wobec siebie gestów. Wyodrębniają się nieregularne biegniki w najwyższym rejestrze, ostre akordy w średnim, długie wybrzmienia w najniższym. Funkcje gestu może pełnić nawet położenie rejestrowe czy fermata. Gestem okazuje się też odgraniczenie utworu, na początku i w zakończeniu, mocnym oktawowym osadzeniem.

Intencje dotyczące **Koncertu à rebours** kompozytor przedstawił zwięźle w książce programowej „Warszawskiej Jesieni” 1998: „Primo: sprawić aby dwa elementy, które w sposób nieunikniony – już choćby poprzez sam fakt umieszczenia ich wobec siebie - wejść muszą we wzajemne relacje (skrzypce i orkiestra), powodowały jednak wrażenie, że są niezależne, bez związku. Secundo: w ten sposób uzyskać sytuację dramatyczności.” Zarówno partia skrzypiec, jak i partia orkiestry, przebiegają w kilku odcinkach, jednak wobec siebie niezależnych i z własną dramaturgią. Linia skrzypiec wykorzystuje głównie technikę ślizgów, grupy orkiestry – gestów. Przeciwstawienie to ma w zamierzeniu kompozytora znaczenie symboliczne, gdyż w dalszym ciągu cytowanego tekstu Tadeusz Wielecki pisze: „[...] idea bardziej ogólna: nie skrzypce lecz człowiek; nie orkiestra lecz społeczność. Metafora.”

Powtarzanka stanowi kanwę dla dokonującej się w przestrzeni utworu dźwiękowej metamorfozy – od brzmienia tekstu dziecięcej wylczanki do brzmienia muzyki. Sposób, w jaki prowadzony jest ten proces, bazuje na naszych zdolnościach antycypacji poznanych już wzorców. Zapętłona, pulsująca stałym rytmem wymieniających się dźwięków *Powtarzanka*, jest utworem dowcipnym, ale i niebanalnym. Jest przykładem swobody, z jaką Tadeusz Wielecki korzysta z pozamuzycznych środków, włączanych w obszar muzycznych zastosowań.

Krzysztof Sz wajgier

- 1 ***Opened Series IV*** (1984) 08'50"
for solo double bass
 Recorded live on May 16th, 2008 at the Centre for Contemporary Art – Ujazdowski Castle in Warsaw, during the 22nd Warsaw Music Encounters “early music – new music”; double bass: Tadeusz Wielecki; recording: Marcin Domżał, DUX Recording Producers.
- 2 ***Tafla*** (2002) 07'59"
for symphony orchestra
 Recorded live on September 21st, 2005 at Warsaw Philharmonic Concert Hall, during the 48th “Warsaw Autumn” International Festival of Contemporary Music; Polish National Radio Symphony Orchestra Katowice conducted by Christopher Lyndon-Gee; recording: Lech Dudzik and Gabriela Blicharz, Polish Radio.
- 3 ***The Thread is Spinning... II*** (1992) 07'32"
for solo violin
 Studio recording: Academy of Music in Katowice, Concert Hall, March / April 2008; violin: Szymon Krzeszowiec; recording and editing: Beata Jankowska-Budzyńska, © & © DUX Recording Producers.
- 4-6 ***Miniatures*** (1979) 04'49"
for piano
- 4 ***I*** 01'19"
 5 ***II*** 02'35"
 6 ***III*** 00'55"
- Studio recording: Studio of the Academy of Music in Gdańsk, October 2013; piano: Małgorzata Walentynowicz; recording: Anna Kasprzycka, editing: Jacek Guzowski and Krzysztof Kuraszkiwicz, Musicon.

- 7 ***From the Depths I Sing...*** (1993) 19'55"
for wind instruments, strings and percussion
 Commissioned by the orkest de ereprijs.
 Recorded live on November 5th, 1993 at the Witold Lutosławski Polish Radio Concert Studio in Warsaw as part of the concert cycle "Music Today"; orkest de ereprijs conducted by Wim Boerman.
- 8 ***Study of Gesture II*** (1997) 02'52"
for piano
 Work dedicated to Witold Szalonek.
 Studio recording: Studio of the Academy of Music in Gdańsk, October 2013; piano: Małgorzata Walentynowicz; recording: Anna Kasprzycka, editing: Jacek Guzowski and Krzysztof Kuraszkiwicz, Musicon.
- 9 ***Concerto à rebours*** (1998) 17'04"
for violin and orchestra
 Work recommended by the International Rostrum of Composers, Paris 1999.
 Recorded live on September 21st, 1998 at the Witold Lutosławski Polish Radio Concert Studio in Warsaw, during the 41st "Warsaw Autumn – Północ 98" International Festival of Contemporary Music; violin: Krzysztof Bąkowski, Sinfonia Varsovia conducted by Jacek Kasprzyk.
- 10 ***Counting Game*** (1990) 03'01"
for four speaking musicians
 Recorded live on May 23rd, 1993 at Warsaw Philharmonic Concert Hall, during the 7th Warsaw Music Encounters "early music – new music"; double bass: Tadeusz Wielecki, percussion: Robert Siwak and Tomasz Bielak, piano: Jacek Grudzień.

Tadeusz Wielecki

Born in Warsaw in 1954, he studied double bass (with Alfred Wieczorek and Andrzej Mysiński) and composition (with Włodzimierz Kotoński) at the Academy of Music (now – Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. Thanks to a Witold Lutosławski grant, he continued his composition studies abroad, with Isang Yun in West Berlin and Klaus Huber in Freiburg (1986-1987). As a double bass player he focuses on the contemporary solo repertoire. He has performed in many European countries, Asia and the United States. He is also active as an improviser, playing with musical ensembles such as Mud Cavaliers and Laterna. He is involved in the promotion of contemporary music and arts education. He ran several cycles of radio programmes introducing children into the world of new music, and co-operated with the Children's Art Centre in Poznań and the Okopowa Cultural Centre. He was Artistic Director of World Music Days in Warsaw in 1992. In 2004 he was invited as a lecturer to the Darmstadt Summer Courses for New Music. He has served as Director of the "Warsaw Autumn" International Festival of Contemporary Music since 1999.

Tadeusz Wielecki's Music as a Gesture

At the time of his debut in the late 1970s, Tadeusz Wielecki chose – from among the great variety of approaches offered by postmodernism – his own path. It was what we could call the path of "trans-avant-garde" today, though instead of extending the scope of his material and techniques, he aimed at their condensation. The self-imposed limitations, always present in his music, allowed him to work out a distinct, highly personal style.

Tadeusz Wielecki's creative impulse derives from the composer's own performance practice as a concert bassist. This is evident already in his earliest works employing the double-bass (*The Week, Opened Series*) and in those which emphasise the aspect of live performance (*Misterioso* for actor-percussionist). Later, the need to notate and structure the spontaneous actions or gestures of the performer led to the development of his own personal technique of composition.

Gesture was the first of Tadeusz Wielecki's musical discoveries. The term itself is a metaphor for individual musical actions which form a coherent whole on both the levels of composition and performance. Gestures are distinguished through contrasts and unified through similarities.

It is due to their existence that a suspenseful narrative drama becomes possible in Wielecki's music. Gestures must be characteristic, driven by their own energy, and distinguished on the principle of contrast from the context of other gestural models.

Composing gestures and with gestures is what makes Wielecki's music distinctive and endows it with perceptive qualities of its own. A composer's gesture originates in the person of the composer himself thanks to inspiration, sensitivity, his abilities and artistic standpoint. A gesture must then be constructed, verified, notated, and most importantly – used in the composition in a meaningful way. A gesture is spontaneous and as such – not conditioned by any external, also musical-theoretical circumstances. As long as we only think in terms of metre, rhythm and pitch scale, we will never arrive at gestures. Each gesture is necessarily organised in a notated form. “[...] [A] gesture is not a motif, but a single musical action which would lose its artistic sense and drama if divided into smaller units,” says Wielecki in an interview for the “Glissando” magazine (No. 8). Wielecki's gestures appear in many different forms and comprise qualities that are hard to define. Both in the process of composing and performing, they become an act of psychosomatic artistic presence. This is when the aesthetic aspect of Tadeusz Wielecki's music is extended so as to include soma-aesthetic phenomena.

The concept of gesture influenced further developments in Wielecki's language, such as ‘sliding’, ‘composed trills’, ‘bundles’, ‘bands’, and many other unnamed solutions related to texture and sound material. Sliding is a special performance technique which depends on changing the fingers while performing a glissando on a string instrument. In his introduction to *The Time of Stones* Wielecki wrote: “While the arm moves, performing a glissando, the successive fingers are not allowed to stop and rest on the strings. [...] The changes of fingers must be made audible. One aim is to emphasise the sound effect produced by finger change. Another, more general aim, is to produce sequences of tones with ambiguous pitches, a kind of ‘obliquely presented’ melody.”

The idea of a composed trill is also suggestively explained by the composer in the commentary to *The Time of Stones*: “From the trills I derive the melodic and rhythmic material of the composition. I call this the ‘composed trill’ technique. A trill is composed by improvising: it is a discharge, a gesture of the playing hand, which liberates the Trill and its gradually decaying echoes, the Tirll and its natural developments, the Rtilll and its unfathomable meandering in time, the Ritll and its brightest pitch regions.” In the already quoted interview for “Glissando” (No. 8), Tadeusz Wielecki also explains his use of ‘bundles’ and ‘bands’: “I usually work with a bundle of three lines (derived

from trills): two consisting of three tones, and one – of four. Together, they are contained within a minor third (e.g. C, C sharp, D / C sharp, D, E sharp / C, C sharp, D, E sharp). I call such a bundle a ‘band’. Bands may overlap and may fill one or many registers.”

Tadeusz Wielecki’s music reflects the post-sonorist trend to construct sound in subtle, elaborate ways. The older, simple sonorist techniques would prove insufficient here. The intended result depends on composing both form and sound. In such compositions, the sophisticated textures become a flexible tool for developing the musical narration. We can observe how the composer models the smooth contours of time, pitch, register and sound events: running up to a point, slowing down, moving diagonally and in arches or waves. Even though Wielecki’s music sounds free and improvised, it is in fact carefully precomposed. Paradoxically, the effect of almost ‘accidental’, uncontrolled playing (e.g. *Study of Gesture II*) cannot normally be achieved by an *ad hoc* improvisation. The music calls for excellent performance skills, as many of the nuances of performance can never be notated in full.

Tadeusz Wielecki’s music is distinguished by a strong expressive quality which by its very nature evades precise description. While listening to the compositions selected for this CD, we will observe the tension inherent in *Opened Series IV* and *Miniatures*, the affected gestures in *Tafle*, the dramatic narrative of *Concerto à rebours*, and the restrained emotionality of the psalm *From the Depths I Sing...* The expressive aspect of Wielecki’s works is rooted in a profound intellectual reflection and makes for a highly unified effect. All of Wielecki’s music is a gesture: stylistically coherent, distinctive and deeply moving.

The six-part cycle **Opened Series** for solo double bass, written in 1982-1993, consists of virtuoso pieces taking the ultimate advantage of the instrument’s possibilities, without preparation or electronic transformations of sound, but supplemented by sound objects, percussive sounds and vocals. A focus on pure sound qualities still leaves room for lyrical passages. In *Series IV*, the quasi-improvised musical development is regulated by the changing expressive character of a six-part structure: *Agitato*, *Tranquillo bizzarramente*, *Con spirito*, *Grave appassionato-impetuoso*, *Largo ma furioso*, *Dolente*.

Tafle is a representative example of the technique of composed trill, applied here in several different ways. Contrary to the title (‘slabs, surfaces’), the technique adds flexibility to the music and retains the listener’s attention despite the unpredictable changeability of the music. The multi-layered texture of *Tafle* is not static. The sound planes are in constant movement: shifting, appearing diminished or enlarged, and changing colour. This instability is counterbalanced by the repetitions of ostinato-like ‘gestures’, first of all – of a bell-like memento: echoing refrains of a brass band microtonally out-of-tune.

Despite the highly suggestive title: **The Thread is Spinning...**, the listener may find it hard to follow the spinning process, as the “thread” is not continuous, the coils intertwine freely, and the weaver’s material changes. Despite this, integrity of the listening experience is guaranteed by the cohesive structure and the returns of several basic motifs. The “thread”, tuned in D as the fundamental note, integrates all the glissandi, the microtonal, harmonic and seventh-ninth deviations.

In the **Miniatures** the highly expressive and distinct figures seem to foreshadow the composer’s later ‘gesture technique’. The ascetic pitch material covers the range of half-an-octave, relying on a diminished triad (one of the thirds – filled chromatically, the other – open). In the first *Miniature*, the musical narrative develops violently in two forms: an elaborate turn centred on the pitch of *d* and a repetition of chords in accelerated and relaxed tempi. The second *Miniature* contrasts two types of texture: sharp blows of the left hand coloured by a quasi-harmonic reverberation in the right, and a subtle interplay of chord colours based on the low D-flat in the centre. In the third *Miniature*, expression rapidly changes from fast, punctuated arabesque passages to a melancholy finale with accelerated and relaxed tempi.

From the Depths I Sing... looks back to the tradition of the penitential psalm *De profundis clamavi*, but the “crying” from the depth is replaced in the title of this instrumental piece by singing. In this piece, the repetition of motifs so typical of Wielecki’s music suggests associations with a litany. The piano’s interventions and the wind instrument chords introduce order into the asynchronous dialogue of different textural groups. Here, the ‘gesture technique’ serves the expressive function.

Study of Gesture II explores several selected, mutually contrasted gestures. Irregular runs are distinguished in the highest registers, sharp chords – in the middle, and long reverberations – in the lowest. Even the choice of register or a fermata can function as a gesture. Also the solid octave frame provided in the opening and the close of the entire composition proves to be a gesture of its own.

The composer briefly summarised his intentions with regard to **Concerto à rebours** in the “Warsaw Autumn” programme book of 1998: “First: to ensure that the two elements (the violin and the orchestra) which (by virtue of being placed together) have to interrelate – should still give the impression of remaining independent and unrelated. Second: to create a dramatic situation in this way.” The violin and orchestral parts both consist of several sections, which, however, remain independent and develop their own drama. The violin line is primarily based on the ‘sliding’ technique, and the orchestral group – on the use of gestures. This juxtaposition is intended to be symbolic, as the composer further reveals in the already quoted commentary: “[...] A more general idea: not a violin, but man, not an orchestra but the society. A metaphor.”

The child-like **Counting Game** provides a framework for the metamorphosis that takes place in the composition’s sound space: from the text of a child’s counting-out rhyme to music. The way this process is presented takes advantage of our ability to anticipate once familiarised patterns. The looped music of *Counting Game*, made up of changing sounds but pulsating with a constant rhythm, is both witty, humorous and remarkable. It is a good example of the ease with which Tadeusz Wielecki applies extramusical tools and material in his music.

Krzysztof Sz wajgier

Krzysztof Sz wajgier

Teoretyk muzyki, kompozytor, wykładowca Akademii Muzycznej w Krakowie. Autor publikacji na temat awangardy, jazzu, minimalizmu, teatru, estetyki, aksjologii. Kierownik muzyczny i współtwórca spektakli wielu polskich teatrów. Związany z Zakładem Estetyki Uniwersytetu Jagiellońskiego i Katedrą Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, członek Polskiego Towarzystwa Estetycznego i komisji repertuarowej Festiwalu „Warszawska Jesień”.

Music theorist, composer, lecturer in the Academy of Music in Cracow. Author of publications on the subjects of the avant-garde, jazz, minimalism, theatre, aesthetic and axiology. Music director and co-author of spectacles presented in many Polish theatres. Associated with the Department of Aesthetics, Jagiellonian University and the Faculty of Intermedia, Jan Matejko Academy of Fine Arts in Cracow. Member of the Polish Society of Aesthetics and of the “Warsaw Autumn” Programme Board.

Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach / Polish National Radio Symphony Orchestra Katowice

NOSPR utworzył w 1935 w Warszawie Grzegorz Fitelberg i prowadził do wybuchu II wojny światowej. W 1945 orkiestrę reaktywował w Katowicach Witold Rowicki. W 1947 dyrekcję artystyczną objął ponownie Fitelberg. Po jego śmierci zespołem kierowali Jan Krenz, Bohdan Wodiczko, Kazimierz Kord, Tadeusz Strugała, Jerzy Maksymiuk, Stanisław Wislocki, Antoni Wit, Gabriel Chmura i Jacek Kaspszyk. Od 2000 roku dyrektorem naczelnym i programowym jest Joanna Wnuk-Nazarowa. Funkcję I dyrygenta gościnnego pełni Stanisław Skrowaczewski, dyrygenta honorowego Jan Krenz, a doradcy artystycznego Jerzy Semkow. W 2012 funkcję dyrektora artystycznego i I dyrygenta objął Alexander Liebreich. Oprócz nagrań archiwalnych dla PR orkiestra nagrała ponad 200 płyt CD dla wielu renomowanych wytwórni. Za dokonania fonograficzne zespół został wyróżniony licznymi nagrodami, m.in. Diapason d’Or i Grand Prix du Disque de

Founded in 1935 in Warsaw by Grzegorz Fitelberg, who directed it till the outbreak of World War II, it was reactivated in 1945 in Katowice by Witold Rowicki. In 1947 Fitelberg returned as the Orchestra’s artistic director. After his death, the post was taken up by: Jan Krenz, Bohdan Wodiczko, Kazimierz Kord, Tadeusz Strugała, Jerzy Maksymiuk, Stanisław Wislocki, Antoni Wit, Gabriel Chmura and Jacek Kaspszyk. Joanna Wnuk-Nazarowa has been the Orchestra’s General and Programme Director since 2000. Its 1st Guest Conductor is Stanisław Skrowaczewski, Laureate Conductor - Jan Krenz, and Artistic Advisor – Jerzy Semkow. Alexander Liebreich succeeded to the posts of Artistic Director and Chief Conductor in 2012. The Orchestra has recorded extensively for the Polish Radio and well known record companies (more than 200 CDs), receiving numerous phonographic awards, e.g. Diapason

la Nouvelle Académie du Disque, Cannes Classical Award, Midem Classical Award. Zespół współpracował z niektórymi z największych kompozytorów drugiej połowy XX wieku – Witoldem Lutosławskim, Henrykiem Mikołajem Góreckim i Krzysztofem Pendereckim i wielokrotnie prezentował premiery ich dzieł. Orkiestra występowała niemal we wszystkich krajach Europy, w obu Amerykach, a także w Japonii, Hongkongu, Chinach, Australii, Nowej Zelandii, Korei, na Tajwanie i w krajach Zatoki Perskiej. Od 2005 NOSPR jest organizatorem biennale – Festiwalu Prawykonań *Polska Muzyka Najnowsza*.

d'Or and Grand Prix du Disque de la Nouvelle Académie du Disque, Cannes and Midem Classical Awards. It has worked with some of the greatest composers of the 2nd half of the 20th century: Witold Lutosławski, Henryk Mikołaj Górecki and Krzysztof Penderecki, frequently premiering their new works. The Orchestra has given performances throughout Europe, as well as in both Americas, Japan, Hong Kong, China, Australia, New Zealand, on Taiwan and in countries around the Persian Gulf. Since 2005, it has organised a biennial Festival of World Premieres *Polish Modern Music*.

Christopher Lyndon-Gee

Syn Włoszki i Australijczyka, studiował w Anglii (filozofię w Oksfordzie) i w Rzymie: dyrygenturę u F. Ferrary oraz kompozycję u G. Petrassiego, S. Bussottiego i L. Berio. Dyrektor muzyczny Oxford Sinfoniatta, Ensemble Fase Seconda, Canberra Pro Arte Orchestra, Adelphi Symphony. Pierwszy dyrygent lub regularny dyrygent gościnnie m.in. Filharmonii w Arnhem, Radiowej Orkiestry Symfonicznej w Saarbrücken, NOSPR, orkiestr w Sydney i Melbourne, Litewskiej Państwowej Orkiestry

Italian mother, Australian father, educated in England: Oxford for Philosophy; Rome for conducting (F. Ferrara) and composition (G. Petrassi, S. Bussotti & L. Berio), Music Director of Oxford Sinfoniatta, Ensemble Fase Seconda (Turin), Canberra Pro Arte Orchestra (Australia), Adelphi Symphony (New York); principal or frequent guest conductor: Arnhem Philharmonic, Radio Symphony Saarbrücken, NOSPR, Sydney & Melbourne Symphonies, Lithuanian National Symphony, Sofia Philharmonic,

Symfonicznej, Filharmonii w Sofii. Jego 73 płyty zdobyły 5 nominacji do nagrody Grammy i Gramophone Editor's choice. Best Conductor Award (Sydney). Onassis composition prize. Stypendysta Fundacji Sachera i (dwukrotnie) Kolonii MacDowella, Artysta Roku (jako kompozytor, Australia).

etc. 73 CD's including 5 Grammy nominations, Gramophone Editor's choice, Best Conductor Award (Sydney); Onassis composition prize (Athens); 2 MacDowell fellowships, fellow of Sacher Stiftung, Artist of the Year (as composer, Australia).

Małgorzata Walentynowicz

Absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku w klasie fortepianu Bogdana Czapiewskiego, Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze w klasie Gerrita Zitterbarta oraz Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Stuttgarcie u Nicolasa Hodgesa. Laureatka I Nagrody Gaudeamus Interpreters Competition w Amsterdamie (2009) i I Nagrody w konkursie The Yvar Mikhashoff Trust for New Music w Buffalo (2010). Występowała (m.in.) na Festiwalu „Warszawska Jesień”, Ferienkurse für Neue Musik w Darmstadzie, Acht Brücken w Kolonii. Współpracuje z Ensemble Garage Köln, LUX:NM Berlin i Ensemble Linea Strasbourg.

Graduated from the Academy of Music in Gdańsk after piano studies with Bogdan Czapiewski, from Gerrit Zitterbart's class in the Hochschule für Musik und Theater in Hanover and from the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart with Nicolas Hodges. She won the 1st Prize at the 37th

Gaudeamus Interpreters' Competition in Amsterdam (2009) and 1st Prize at the Yvar Mikhashoff Trust for New Music Competition in Buffalo (2010). She has performed at the "Warsaw Autumn" Festival, Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt, Acht Brücken in Köln and others. She co-operates with Ensemble Garage Köln, LUX:NM Berlin and Ensemble Linea Strsburg.

Szymon Krzeszowiec

Skrzypek – solista i kameralista, studiował w Akademii Muzycznej w Katowicach w klasie Romana Lasockiego oraz w Conservatorium van Amsterdam u Hermana Krebbersa, prowadzi ożywioną działalność koncertową,

Solo violinist and chamber musician. He studied violin with Roman Lasocki at the Academy of Music in Katowice, and at the Conservatorium van Amsterdam with Herman Krebbers. Involved in very extensive performing activity,

jest laureatem konkursów skrzypcowych i kameralnych (m.in. – pierwsze lokaty w polsko-duńskim trio smyczkowym „Aristos” w Kopenhague i Sondershausen). Od 2001 primariusz Kwartetu Śląskiego, z którym nagrał ponad 20 płyt - głównie z muzyką polską. Jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Katowicach, dyrektorem artystycznym Międzynarodowej Akademii Sztuki w Zakopanem, Międzynarodowego Festiwalu Skrzypcowego w Katowicach oraz wieloletnim wykładowcą Festiwalu Kameralistyki „Ensemble” w Książu. W 2009 roku nagrał płytę *Kaleidoscope* z utworami na skrzypce solo współczesnych kompozytorów polskich, wydaną przez DUX.

winner of violin and chamber music competitions (e.g. the 1st prizes in competitions in Copenhagen and Sonderhausen as a member of the Polish-Dutch string trio “Aristos”). First violinist of the Silesian String Quartet (since 2001), with whom has recorded over 20 CDs, mostly with Polish contemporary music. Teacher at his *alma mater*, artistic director of the International Academy of Arts in Zakopane and the International Violin Festival in Katowicach, teacher at the International Chamber Arts Festival “Ensemble” in Książ. In 2009, the CD *Kaleidoscope* with solo violin music by contemporary Polish composers performed by Szymon Krzeszowiec was released under the DUX label.

Krzysztof Bąkowski

Ur. w Warszawie, studiował w warszawskiej Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) oraz na Indiana University w Bloomington w USA, m.in. u Tadeusza Wrońskiego i Josefa Gingolda. Prawykonywał utwory skrzypcowe takich kompozytorów, jak Henryk Mikołaj Górecki, Paweł Szymański, Hanna Kulenty, Tadeusz Wielecki, Jerzy Komowicz, Aleksander Lasoń. Wielokrotnie były to utwory jemu dedykowane. Obecnie jest profesorem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina oraz koncertmistrzem orkiestry Filharmonii Narodowej w Warszawie.

Born in Warsaw, he studied in that city's Academy (now – Fryderyk Chopin University) of Music and at Indiana University in Bloomington, USA with Tadeusz Wroński, Josef Gingold, and others. He has premiered violin pieces by such composers as Henryk Mikołaj Górecki, Paweł Szymański, Hanna Kulenty, Tadeusz Wielecki, Jerzy Komowicz, and Aleksander Lasoń, many of which were specially dedicated to him. Presently he holds the posts of professor in his *alma mater* in Warsaw and of concert master in Warsaw Philharmonic.

orkestr de ereprijs

To najważniejszy zespół nowej muzyki we wschodniej Holandii. Wykonawcy zdobyli uznanie, koncertując w kraju i za granicą. Zainicjowali wiele projektów artystycznych, często łączących muzykę z innymi dyscyplinami, jak film, teatr, taniec, sztuki wizualne. Na zamówienie orkiestry muzykę pisali m.in.: Hanna Kulenty, Martijn Padding, Louis Andriessen, Richard Ayers i David Dramm. Zespół angażuje się również w działalność pedagogiczną oraz promocję młodych talentów – organizuje doroczne „Spotkania Młodych Kompozytorów”, współpracuje z uczelniami w Hadze, Rotterdamie i Arnhem.

Wim Boerman

Ur. 1951, studiował grę na flecie w Konserwatorium w Arnhem pod kierunkiem Riëna de Reede'a i Fransa van der Wiela. W 1979 z zaprzyjaźnionymi muzykami założył orkestr de ereprijs, działającą początkowo jako zespół bez dyrygenta. Zamiarem było wykonywanie utworów nowej muzyki pisanych specjalnie dla orkiestry w tradycyjnych salach koncertowych, ale także na wolnym powietrzu, na rynku, w muzeach itp. Z czasem złożoność utworów domagała się dyrygenta i po kilku latach łączenia wykonawstwa z dyrygowaniem Wim Boerman został dyrektorem artystycznym i dyrygentem zespołu.

is the leading ensemble for new music in the Eastern Netherlands. The group has made a name for itself both nationally and abroad. It initiates new projects, often in cooperation with other disciplines such as film, theatre, dance and the visual arts, on both the local and international level. Works commissioned by de ereprijs have been composed by such authors as Hanna Kulenty, Martijn Padding, Louis Andriessen, Richard Ayers, and David Dramm. The orchestra offers a podium for young talents in the annual Young Composers' Meeting and in its continuing alliance with the conservatoires of The Hague, Rotterdam and Arnhem/Enschede/Zwolle (ArtEZ).

Born in 1951, studied flute at the Conservatoire of Arnhem with Rië de Reede and Frans van der Wiel. With fellow musicians he formed de ereprijs ensemble in 1979, in their early days – a collective of musicians without a conductor. Their main goal was to perform new works composed especially for the ensemble, both in traditional concert halls and extraordinary venues (outdoors, markets, museums). In time, the complexity of the works made it necessary to involve conducting and after several years of combining performance and conducting, Wim Boerman became the artistic director and conductor of the ensemble. Throughout his career he has continued to teach in Arnhem.

Sinfonia Varsovia

W 1984 roku, na zaproszenie Waldemara Dąbrowskiego, dyrektora naczelnego Centrum Sztuki STUDIO im. St. I. Witkiewicza w Warszawie oraz Franciszka Wybrańczyka, dyrektora Polskiej Orkiestry Kameralnej, na występy w Polsce w charakterze solisty i dyrygenta przybył legendarny skrzypek Yehudi Menuhin. By sprostać wymaganiom repertuaru, orkiestra zaprosiła do współpracy wybitnych muzyków z całego kraju a Menuhin przyjął propozycję dyrekcji objęcia funkcji pierwszego gościnnego dyrygenta nowo powstałej orkiestry – Sinfonii Varsovii. W 1997 roku dyrektorem muzycznym a w 2003 roku dyrektorem artystycznym orkiestry został prof. Krzysztof Penderecki. Organizatorem Orkiestry Sinfonia Varsovia jest Miasto Stołeczne Warszawa.

In 1984, at the invitation of Waldemar Dąbrowski, director of the Stanislaw I. Witkiewicz STUDIO Centre for the Arts in Warsaw, and Franciszek Wybrańczyk, director of the Polish Chamber Orchestra, the legendary violinist Yehudi Menuhin arrived in Poland to perform as a soloist and conductor. In order to meet the exigencies of the repertoire, the orchestra invited renowned Polish musicians from all over Poland to take part in the performances. Menuhin accepted the invitation to become the first guest conductor of the newly established orchestra – Sinfonia Varsovia. In 1997, Prof. Krzysztof Penderecki became the ensemble's musical director, and in 2003 also its artistic director. The Sinfonia Varsovia orchestra is a municipal cultural institution operating under the management of the City of Warsaw.

Jacek Kasprzyk

Jeden z najwybitniejszych polskich dyrygentów. Ukończył dyrygenturę, teorię muzyki i kompozycję w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie; w tym samym roku zadebiutował w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej premierą Don Giovanniego Włófganga Amaduesa Mozarta. W 1976 został gościnnym dyrygentem Deutsche Oper am Rhein in Düsseldorf. Od 1978 – pierwszy dyrygent a dwa lata później – dyrektor muzyczny Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji (obecnie NOSPR) w Katowicach. Od 1982 roku mieszkał w Londynie. W 1998 objął stanowisko dyrektora artystycznego i muzycznego a w 2002 – dyrektora naczelnego Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie. Od 2006 był dyrektorem artystycznym Orkiestry Symfonicznej Filharmonii we Wrocławiu, a w latach 2009-2012 – ponownie dyrektorem muzycznym NOSPR. 1 września 2013 objął funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Narodowej w Warszawie.

One of the most eminent Polish conductors. Graduated in conducting, music theory and composition from the State Higher School of Music (now – Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. In the same year he made his debut in the Grand Theatre – National Opera in Warsaw conducting a premiere of Wolfgang Amadeus Mozart's *Don Giovanni*. In 1976 he was appointed guest conductor to the Deutsche

Oper am Rhein in Düsseldorf. In 1978 he became first conductor, and two years later – music director of the Polish National Radio Symphony Orchestra Katowice. In 1982 he took residence in London. From 1998 – artistic and music director, and in 2002 – also managing director of the Grand Theatre – National Opera in Warsaw. From 2006 – artistic director of Philharmonic Symphony Orchestra in Wrocław. In 2009-2012 he was again music director of the Polish National Radio Symphony Orchestra (PNRSO) Katowice. He took up his duties as music and artistic director of Warsaw Philharmonic on September 1st 2013.

Robert Siwak

Perkusista, absolwent Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Specjalizuje się w wykonawstwie na instrumentach dawnych i orientalnych. Już w trakcie studiów grał w zespole muzyki dawnej, m.in.: Ars Nova, Dekameron, Bonus Consort. Obecnie współpracuje z kilkoma formacjami muzycznymi, a także z kompozytorami, m.in. z Pawłem Mykietyńm (*Pasja wg. Św. Marka*, Pawłem Szymańskim (płyta „Portret kompozytora”), Jerzym Satanowskim i Stanisławem

Percussionist. He graduated from the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw. He specialises in early and Oriental instruments. Already as a student he played in such early music ensembles as Ars Nova, Dekameron, and Bonus Consort. At present he collaborates with several ensembles and with such composers as Paweł Mykietyń (*St. Mark Passion*), Paweł Szymański (*Composer's Portrait* CD), Jerzy Satanowski and Stanisław Szczypiński. Since 1995, he has recorded film music composed

Szczyńskim. Od 1995 r. nagrywa muzykę filmową Michała Lorenca, był współzałożycielem zespołu „DesOrient”, który gra jego muzykę na żywo. Był wykładowcą m. in. na III Festiwalu „Skrzyżowanie Kultur” w Warszawie. Uczestniczył w nagraniach ponad 40 płyt CD dla wytwórni polskich i zagranicznych.

by Michał Lorenc; he was a co-founder of the DesOrient Ensemble, which performs Lorenc's music live. He gave lectures at, among others, the 3rd "Cross-Culture" Festival in Warsaw. He has recorded music for more than 40 CD releases, for Polish and international labels.

Tomasz Bielak

W czasie nauki w liceum muzycznym w Bydgoszczy w klasie perkusji Mirosława Zyto został laureatem ogólnopolskiego konkursu perkusyjnego w Opolu. Jest absolwentem wydziału instrumentalnego warszawskiej Akademii Muzycznej. Już w trakcie studiów rozpoczął przygodę z orkiestrą symfoniczną pracując najpierw w Operze Narodowej, a później – w Filharmonii Narodowej w Warszawie, z którą jako członek zespołu koncertuje po całym świecie do dnia dzisiejszego.

As a percussion student in Bydgoszcz Secondary Music School (in Mirosław Zyto's class) he won the national percussion contest in Opole. He graduated from the Instrumental Department of Warsaw's Academy of Music. Already during his studies, he started playing in the Grand Theatre – National Opera, and later – in Warsaw Philharmonic, with which he gives concerts throughout the world as an orchestra member.

Jacek Grudzień

Ur. 1961 w Warszawie, kompozytor, pianista. Studiował w warszawskiej Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) kompozycję pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego i improwizację fortepianową w klasie Szabolcsa Esztényiego. W latach 1986-1987 przebywał w Londynie na stypendium podyplomowym ufundowanym przez Witolda Lutosławskiego, gdzie studiował muzykę elektroniczną i system MIDI. Skomponowany tam utwór na chór i orkiestrę *Lumen* otwierał Światowe Dni Muzyki w Warszawie (1992). Tworzy również muzykę teatralną i filmową.

Born in 1961 in Warsaw. He studied composition with Włodzimierz Kotoński and piano improvisation with Szabolcs Esztényi at the Music Academy (now – Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw. In 1986–87 he held a postgraduate scholarship founded by Witold Lutosławski, studying electronic music and MIDI technology in London. His London composition *Lumen* for choir and orchestra, conducted by Stanisław Skrowaczewski, opened the World Music Days in Warsaw Philharmonic (1992). He also composes music for films and the theatre.

MUZYKA POLSKA DZISIAJ

POLISH MUSIC TODAY

portrety współczesnych kompozytorów polskich

portraits of contemporary polish composers

Redakcja / Editor: **Izabela Zymer**

Projekt graficzny / Graphic design: **Jerzy Matuszewski**

Fotografie / Photos by: **Günther Jockel / c. Internationales Musikinstitut Darmstadt** (Tadeusz Wielecki s. 5 / p. 5), **Michał Nebelski** (Tadeusz Wielecki, s. 1, 8 / pp. 1, 8), **Tomasz Jodłowski** (Szymon Krzeszowiec), **Juliusz Multarzyński** (Jacek Kasprzyk), **Aleksander Rabij** (NOSPR), **Andrzej Świetlik** (Sinfonia Varsovia), **Mikołaj Wielecki** (Tadeusz Wielecki, okładka wewnętrzna / inside cover), **Paweł Wyszomirski** (Małgorzata Walentynowicz) oraz z zasobów własnych Osób i Instytucji / as well as from private and institutional collections

Tłumaczenia, konsultacje językowe / Translations, English language consultant:
Tomasz Zymer

Mastering: **Jacek Guzowski, Krzysztof Kuraszkiwicz**

Musicion

Partner: **RepliQ Media Sp. z o.o.**

repliQ
MEDIA

Patron: **Program 2 Polskiego Radia / Channel 2 of the Polish Radio**

Wydawcy składają serdeczne podziękowania wszystkim Osobom i Instytucjom, których działania, wsparcie i wszechstronna pomoc umożliwiły wydanie płyt w ich obecnym kształcie – w szczególności: Kompozytorom, Wykonawcom, Autorom, Reżyserom dźwięku, Fotografikom, a także Instytucjom muzycznym oraz Festiwalom. /

The Publishers wish to express their gratitude to all Persons and Institutions whose activities, support and comprehensive assistance have made this CD release possible. In particular we would like to thank the Composers, Performers, Authors, Sound Engineers, Photographers, as well as Music Institutions and Festivals.

Tadeusz Wielecki

1	Opened Series IV na kontrabas solo /
Opened Series IV for solo double bass	08'50''
2	Tafla na orkiestrę symfoniczną /
Tafla for symphony orchestra	07'59''
3	Przędzie się nić... II na skrzypce solo /
The Thread is Spinning... II for solo violin	07'32''
4-6	Miniatury na fortepian /
Miniatures for piano	04'49''
7	Z głębokości śpiewam... na instrumenty dęte, strunowe i perkusję /
From the Depths I Sing... for wind instruments, strings and percussion	19'55''
8	Studium gestu II na fortepian /
Study of Gesture II for piano	02'52''
9	Koncert à rebours na skrzypce i orkiestrę /
Concerto à rebours for violin and orchestra	17'04''
10	Powtarzanka dla czterech muzyków mówiących /
Counting Game for four speaking musicians	03'01''

Wydawcy / Publishers:

© & © 2013

Związek Kompozytorów Polskich
Polish Composers' Union

Polskie Centrum Informacji Muzycznej
Polish Music Information Centre POLMIC

Polskie Radio S. A.
Polish Radio S. A.

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Projekt dofinansowany przez Ministerstwo
Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach
Programu „Wydarzenia artystyczne”
– Priorytet „Muzyka”.

Project co-financed by the Ministry of Culture
and National Heritage within the framework of
its Programme ‘Wydarzenia artystyczne’
– Priorytet ‘Muzyka’.

polmic 092 | PRCD 1744

MUZYKA POLSKA DZISIAJ

POLISH MUSIC TODAY

portrety współczesnych kompozytorów polskich

portraits of contemporary polish composers

Tadeusz Wielecki

polmic 092 | PRCD 1744

POLSKIE RADIO **Tadeusz Wielecki**

Polish Music Information Centre

Polskie Centrum Informacji Muzycznej